

Het voorstel van wet houdende wijziging van de Gezondheids- en welzijnswet voor dieren (GWWD), ten aanzien waarvan de Staatssecretaris van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij bij schrijven van 22 juli 1999 (kenmerk TRCJZ/1999/7580) de gezichtspunten van de Raad voor dierenaangelegenheden heeft gevraagd.

Naar aanleiding van dit verzoek kan de Raad U het volgende mededelen.

Op 6 mei jl. zond de Raad U zijn commentaar op het Beleidsbesluit diergezondheid d.d. 21 december 1998, waarin de onderhavige wetgeving reeds werd aangekondigd. In dat commentaar werd geen bezwaar gemaakt tegen de voorgestelde wijzigingen van de GWWD, waaruit reeds kon worden opgemaakt dat de Raad daar in grote lijnen mee kon instemmen. De Raad vroeg wel uitdrukkelijk om nauw bij de nadere uitwerking van die aangekondigde wetswijziging te worden betrokken, van de mogelijkheid waartoe hij thans dankbaar gebruik maakt.

Artikel I, onderdeel E

In de voorgestelde tekst van artikel 19, lid 1, staat

"... indien een dier in de gelegenheid is geweest om te worden besmet ...". Dit is naar de mening van de Raad een inadequate omschrijving van wat op pagina 14 van de Memorie van Toelichting wèl correct wordt omschreven als "... indien er redenen zijn om aan te nemen dat een dier is aangetast door een besmettelijke dierziekte ...". Als duidelijke voorbeelden worden daarbij genoemd "indien er contacten zijn geweest met een besmet bedrijf of wanneer dieren zijn geïnsemineerd met mogelijk besmet sperma ...". De Raad dringt er op aan dat de voorgestelde wetstekst meer in overeenstemming wordt gebracht met deze laatste omschrijvingen.

Artikel I, onderdeel M

Volgens het nieuwe derde lid van artikel 30 "kunnen waarschuwborden worden geplaatst". De oude tekst bevatte een verplichting tot het plaatsen van borden en de Raad zou die verplichting graag gehandhaafd zien, met hoogstens een voorbehoud voor het geval dat die verplichting praktisch niet haalbaar of uitvoerbaar is.

De Raad wijst er voorts op, dat er bij de onder punt 2 genoemde vernummering een fout is opgetreden: in de nieuw voorgestelde tekst ontbreekt nu een vierde lid.

Artikel I, onderdeel S

In de artikelen 87a tot en met 87c wordt de waardevaststelling, voorgeschreven in artikel 87, nader geregeld. Het betreft hier de taxatie bij stamping-out (het doden van zieke en verdachte dieren, het onschadelijk maken van besmette of verdachte producten en voorwerpen, het vernietigen van besmette of verdachte raten en het vernietigen van besmette, verdachte of bedreigde bijenvolken). De Raad stemt in met de hier voorgestelde methode van waardevaststelling, maar zou graag zien dat dezelfde methode ook bij andere taxaties zou worden toegepast (bijvoorbeeld bij preventieve ruiming), voorzover althans Europese richtlijnen geen andere wijze van taxatie voorschrijven.

Artikel I, onderdeel Z

In het eerste lid van artikel 94 wordt een aantal verrichtingen opgesomd, waarvoor de Minister een kostenvergoeding kan vaststellen. Op pagina 4 van de Memorie van Toelichting wordt uitgelegd welke kosten wel en niet voor vergoeding in aanmerking komen. Het blijkt echter moeilijk om deze uitleg zodanig te interpreteren dat de onderzoeken, voorgesteld onder a en j van artikel 94, eerste lid, voor vergoeding in aanmerking zouden komen.

Artikel I, onderdeel CC

De Raad gaat akkoord met de uitbreiding van de bevoegdheden van de Minister tot toepassing van bestuursdwang, voorgesteld in artikel 106. De Raad zou daarnaast echter willen bepleiten dat de mogelijkheid van bestuursdwang ook geschapen wordt voor de PBO voor toepassing bij overtredingen van op de GWWD gebaseerde medebewindsverordeningen van de PBO. In het Beleidsbesluit diergezondheid wordt nogmaals toegezegd dat op termijn de mogelijkheid zal worden geopend voor tuchtrechtelijke afdoening bij overtredingen van op de GWWD gebaseerde medebewindsverordeningen. Naar de mening van de Raad is de bestuursdwang in dit verband even nodig als het tuchtrecht.

Artikel I, onderdeel D

Naar aanleiding van de voorgestelde tekstwijziging van artikel 17, waarmee de Raad instemt, zou de Raad het volgende willen opmerken. Aangezien niet alles tevoren in draaiboeken geregeld kan worden of, indien het wel geregeld is, in de praktijk uitvoerbaar kan blijken, zullen bij de bestrijding van dierziektenuitbraken altijd ad-hoc maatregelen nodig zijn. De Raad accepteert volledig dat de eindverantwoordelijkheid voor deze maatregelen ligt bij de overheid, nadat daarover overleg is gevoerd met het bedrijfsleven. Duidelijk is ook, dat de overheid achteraf verantwoording zal moeten afleggen als van de uitkomsten van dat overleg wordt afgeweken. Onduidelijk is echter hoever de overheid, zonder nader overleg, van de uitkomsten van dat overleg mag afwijken. Dit probleem knelt te meer, nu de genomen maatregelen betaald worden uit een fonds, dat door het bedrijfsleven gevormd wordt. Onduidelijk is ook wie in genoemd overleg het bedrijfsleven kunnen vertegenwoordigen. Het lijkt aan te raden hierover "in vredetijd" een verhelderend gesprek te hebben, waarin tevens de verhouding tussen landelijke en regionale verantwoordelijkheden bij dierziektenbestrijding aan de orde zouden moeten komen.

Artikel I, onderdeel O

In verband met het vervallen van artikel 82, dat de bijdragen uit 's Rijks kas aan de Stichting Gezondheidszorg voor Dieren regelde, onderstreept de Raad nadrukkelijk het gestelde op pagina 8 van de Memorie van Toelichting, waarin duidelijk het belang van de SGD voor de uitvoering van bepaalde overheidstaken wordt omschreven. De Raad dringt er op aan dat een helder contract wordt afgesloten tussen de overheid en de SGD, waarin duidelijk wordt vastgelegd welke voorzieningen de SGD in stand moet houden om de haar toegedachte taken te kunnen uitvoeren en wat de overheid bereid is daarvoor te betalen.

Artikel I, onderdelen W en X

Een aantal vertegenwoordigers van het bedrijfsleven gaf in de Raad uiting aan zijn bevreemding dat de hoogte van heffingen voor een *diergezondheidsfonds* afhankelijk gemaakt werd van maatregelen op het gebied van *dierenwelzijn*. De Dierenbescherming betoonde haar instemming met dit voorstel. Zij verwees daarbij naar de bij herhaling door de Raad uitgesproken wens om tot een meer geïntegreerd beleid op het punt van gezondheid en welzijn van dieren te geraken.

Den Haag, 31 augustus 1999